

bestemt Selskab eller visse Egne i Amerika, og at han derfor fortrinsvis anbefaler dette Selskabs Skibe eller disse Egne; det er ingenlunde sagt, at Regjeringen da vil være vel tjent med, at den paagjældende Mand har en Slags Autorisation af Regjeringen. Jeg tror heller ikke, at man ret ofte vil sætte Lid til disse Bureauer, og derfor forekommer det mig at være en overflødig Afgift, som man her vil paabyrde Udvandrerne. Der staar desuden i Slutningspunktumet: „Justitsministeren fastsætter Udgifterne ved Tilsynet, forsaavidt de kunne afholdes af denne Afgift“, men naar de ikke kunne det, hvorfra skulle da Pengene komme? Jeg frygter meget for, at de da skulle gaa ud af Statskassen, men at vi særlig paatage os saadanne Udgifter, og at Justitsministeriet særlig giver visse Bureauer en saadan Autorisation, er Noget, som jeg ikke kan anse for rigtig; derfor haaber jeg, at det høie Thing vil udstemme § 5. Jeg veed, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Dyren) er enig med mig i dette Stykke, thi dels udtalte han sig i samme Retning ved 1ste Behandling, og dels har jeg senere havt Leilighed til at erfare, at han endnu fastholder denne Mening. — I Loven af 1ste Mai 1868 er det bestemt, at den betingede Fragt, som den paagjældende Udvandrer skal give for at komme over til Amerika eller Australien, hverken helt eller delvis maa aftjenes. Jeg havde tænkt paa at stille et Vædringsforslag i Retning af, at denne Bestemmelse skulde opføre at gjælde, men jeg er bleven opmærksom paa, at det vilde være overflødig, thi i Slutningen af § 8, i hvilken den findes, siges der: „Bestemmelserne i denne Paragraf kunne forandres, og yderligere Regler om Indholdet af de mellem Udvandrere og Udgenter afsluttede Kontrakter fastsættes ved kongelig Anordning“. Justitsministeren er altsaa berettiget til ved kongelig Anordning at søge den Bestemmelse forandret, at den Vedkommende ikke kan aftjene Betalingen for Overfarten for sig og sit Lot, efter at han er kommen til den fremmede Verdensdel, og da den høitærede Justitsminister i mine Dine har et saa aabent Blif for Udvandringens Gavnlighed — han har i alt Tid erkjendt den for berettiget paa visse

Omræder — og da han har et saa skarpt Die for den personlige Frihed, tør jeg haabe, at han, naar han mener, at Tiden dertil er kommen, vil vide at forandre denne Bestemmelse. Det er nemlig indlysende, at der netop blandt disse Folk er Mange, som ikke have Raad til selv at besørge sig over til den fremmede Verdensdel, men som, naar de komme derover, kunne aftjene Betalingen derfor, og dog være bedst tjente med at komme derover, fordi de her hjemme ikke have nogen Fremtid.

J. A. Hansen: Af de Grunde, som den ærede sidste Taler nu anførte, skal ogsaa jeg tilraade det ærede Thing at stemme imod § 5, som jeg tror helst bør udgaa; men paa den anden Side maa jeg ogsaa tillade mig at raade det ærede Thing tit at stemme imod den ærede Rigsdagsmands Forslag under Nr. 2. Jeg gjør nærmest dette af Princip, idet jeg nemlig gaar ud fra, at man ikke uden absolut Nødvendighed ved nye Love skal gaa ind paa at meddele vedkommende Minister Myndighed til at gjøre Undtagelser fra Bestemmelser i disse Love. Jeg gaar kun ind derpaa, hvor det er absolut nødvendigt, og da jeg ikke her kan erkjende det for at være nødvendigt at give vedkommende Minister en sliq Myndighed, skal jeg af den Grund fraraade, at man vedtager dette Forslag. Jeg tiltræder altsaa, hvad der er sagt med Hensyn til, at man bør udstemme § 5, men jeg fraraader paa den anden Side det af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) stillede Vædringsforslag til § 3.

Justitsministeren: Jeg vilde have ventet et Dieblif, fordi der endnu foreligger et Vædringsforslag, til § 5 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som ikke er blevet omtalt. Men det er kun et Redaktionsforslag, saa jeg behøver ikke at sige videre derom, end at det er hensigtsmæssigt. Hvad det Forslag angaar, som er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), hvorefter d. r. i § 3, første Stykke, skulde indskydes: „Dog kan Justitsministeren eftergive Bestemmelsen om Dpholdets Varighed“, saa skal jeg naturligvis